

Otteita katsauksestamme aiheesta

Kristinuskon ja kristinuskonnon tulo Suomeen ajalla 50–1350

Jopa Välimereltä asti ulottui meriliikennettä Pohjolaan, Itämeren alueelle, tiettävästi jo pronssikaudella (1000-500 eKr.). Niin myös Itämerelle jokien kautta etelästä, Keski-Euroopasta.

Suomenniemen asukkaat eivät kuolleet sukupuuttoon ajanlaskumme alun tienoilla, niin kuin aikaisemmin käsitettiin. Nykytietämyksen mukaan maassamme asui ja asuu sama kansa ajanlaskumme alun molemmin puolin. Mitään ratkaisevaa sukupuuttoon mennehtymistä niihin aikoihin ei ole tapahtunut. Eri suunnista tulevia siirtolaispulsseja on luonnollisesti maahamme tullut kautta aikakausien, mutta sulautuminen perusväestöön on aina tapahtunut.

Ensimmäiset vuosisadat jälkeen Kristuksen syntymän

On selvää, että poikkeuksellisen huomiota herättävä asia, sanoma Jeesus Nasaretilaisen ylösnousemuksesta, lähti uutisen tasoisena välittömästi leviämään ympäröiviin maihin kauppiaitten, käsityöläisten, sotilaiden ja orjien välityksellä. Varsinainen julistus ja opetus apostolien toimesta pysytteli aluksi kuitenkin lähinnä niillä alueilla, joilla Jeesus itse oli toiminut.

– Vasta kun Paavalin, pakanain apostolin, julistustyö ja lähetysmatkat 40-luvun lopulla alkoivat, syntyivät ensimmäiset seurakunnat pakanamaihin. Ja opetusta jo saaneet uskovat kuljettivat viestiä eteenpäin missä liikkuiivatkin. Mutta kirjekopioista oli pulaa eikä evankeliumikirjoja vielä ollut, jonkinlaisia Jeesuksen sanojen kokoelmia kylläkin.

– Keski-Euroopasta muutti Jeesuksen syntymää välittömästi edeltäneillä vuosisadoilla monessa vaiheessa kelttiläistä kansaa Vähään-Aasiaan. Nämä galatalaisen nimen saaneet olivat kansallisuussyistäkin epäilemättä yhtenä ilosanoman välittäjänä Keski-Eurooppaan, olihan heillä oma lähetyskirjeikin, apostoli Paavalin kirje galatalaisille. – Tähän tilanteeseen perustuu etuvsin kertomuksemme ajankohta ja henkilöt.

– Vähitellen seurakuntia alkoi muodostua ympäri Rooman valtakuntaa Rooman rauhana tunnetun parisataavuotisen rauhanjakson aikana. Niinpä mm. Kölnin ja Trierin (suhteellisen pohjoisten) seurakuntien olemassaolosta jo 100-luvulta jKr. on kirjallisia todisteita. Ja 200-luvun loppuun mennessä oli ilosanomaa julistettu kaikissa Rooman valtakunnan osissa (ja paikoin myös sen rajojen ulkopuolella) siinä määrin, että seurakuntia oli harvakseltaan kaikkialla. Apostolien kirjeitten ja evankeliumikirjojen (osa)-kopioita oli ilmeisesti laajalti käytössä. Uuden liiton kielenä kirjoituksissa käytettiin alkuun vain kreikkaa, sittemmin myös latinaa, joten toiskielisille kaikki oli tulkettava. Käytännön haittana oli myös – 300-luvulle asti – sekä alkuperäisten papyruskirjoitusten että -kopioiden hauraus. – Tiettävästi varhaisin Keski-Euroopan alueen käänнос

syntyi goottilaisen Wulfilan toimesta noin v. 360.

– Mutta mihin kristinuskon ilosanoma vapahduksesta ja Jumalan mielisuosioista ehtikin, siellä virisi monissa ihmisissä myös vastustus uskovia ja Jeesusta vastaan pakanoihin syvälle juurtuneiden pelkojen tähden. Vainojen historiaa on kuitenkin kirjoitettu vain siellä, missä yleensäkin historiankirjoitusta jo oli ja missä se oli mahdollista kenenkään estämättä. Mutta mistä kirjalliset todisteet puuttuvat, siellä historialliset tapahtumat julmuuksineen ovat edelleen peitossa, eivät tietenkään Jumalalta.

– Eräs todistus kristittyjen olemassaolosta Suomessa ensimmäisinä vuosisatoina ovat eri-ikäiset ruumishaudat. Pakanathan polttivat ruumiit, mutta kristityt hautasivat polttamatta. Sieltä täältä näitä ruumishautoja on löytynyt. Todellisuudessa niitä on voinut olla paljonkin, mutta kun niistä ei jää sellaisia jälkiä, jotka johdattaisivat kaivauksiin niin kuin esim. röykkiöhaudat, ja kun vainojen kohteeksi joutuneita kristittyjä ei varmasti-kaan pakanoiden kalmistoihin haudattu, laajaa todistetta ei ole löydetty. Uskovat olivat usein orjia tai muuta köyhää väestöä, joten siitäkään syystä heitä ei komeasti eikä hautesinein varustettuina haudattu.

Vuosisadat 400–800 ennen viikinkiaikaa

Kelttikristillisyyden voimakas ja uhrautuva lähetysinnostus Keski-Euroopan luostareissa 500-luvun tienoilla lähetti lähetysaarnajia mannermaalle ja kauppalaivojen mukana kauemminkin. Todennäköisesti tuli siihen aikaan, 500-luvun lopulla, näitä kristittyjä lähetystyöhön (tai sekä lähetystyöhön että vainoa pakoon) rauhallisille seuduille Kokemäenjoen välittömään vaikutuspiiriin, erityisesti Euraan ja Köyliöön, mahdollisesti myös Etelä-Pohjanmaalle.

– Jo tältä ajalta saattavat olla peräisin monet keltinkieliset sanat ja myös sittemmin hävinneet kelttikristilliset kirkkorakennukset. Heidän vaikutuskautensa näyttäisi olleen noin kaksisataa vuotta.

Viikinkiaika 800–1050

– Varjagien – ruotsalaisten viikinkien – kristillisuus oli lähinnä ns. primsignaatiotaso: ottamalla ristinmerkin 'kristityltä' kauppa-kumppanilta tunnustauduttiin äärimmäisen pinnalliseen 'kristinuskoon', jossa sai vapaasti pitää pakanallisen uskontonsa. Kyseessä oli eräänlainen varhainen ystävyyss- yhteistyö- ja avunantosopimus 'kristilliseksi' tunnustautuvien kauppaseurojen edustajien kanssa. Raha ratkaisi pintakristittyjen kesken silloinkin aivan niin kuin nykyisin.

– Ruotsalaisten viikinkikauppiaitten, -sotilaitten ja -ryöstäjien ahkerasti toteuttamat ja rikkauksia tuottaneet edestakaiset matkat toteutettiin itäisiä jokia pitkin Suomen-

lahdelta Nevan ja Olhavajoen ja edelleen Dneprin tai myös Volgan ja edelleen Donin kautta Mustallemerelle, tai Volgalta suoraan Kaspianmerelle. Kannakset ylitettiin veneitä purilaitten päällä vetämällä.

Monin eri tavoin saapui maahamme kaikkina aikoina kristinuskon ilosanoma armollisesta Jumalasta, syntien sovitukselta, pelastuksesta iankaikkiseen elämään ja kehoituksesta pyhityskilvoitukseen. Milloin olivat liikkeellä uskovat kaupiamiehet, milloin sotilaat, orjat, uskovaiset vaeltavien kansojen seassa, kelttiläiset, goottilaiset, slaavilaiset ja englantilaiset lähetysaarnajat, katoliset munkit, bysantin kirkon edustajat jne. Näiden joukossa oli todellissakin uskossa olevia ja näin kulki viesti ylösnoussesta Jeesuksesta Kristuksesta koko ajan eteenpäin – myös kohti Suomea, täällä kulloinkin odottavia sie-luja varten.

– Suurin osa sanoman kuulleista jäi toki vaille taivaallista vaikutusta tai omaksui sen sisällön vain täysin ulkonaisesti – kuten on tapahtunut kaikkina aikoina ja varsinkin nykyään, Jumalasta etäännyksen aikana. Pakanuus on aina jäänyt ns. kristillistetyissäkin maissa enemmistön osaksi. Pakanoitten nimikristillisuus on vain hämähännyt tutkijoita luulemaan, että olisi kristinuskosta kysymys.

– Äärimmäisen epätarkkoja ja hengellisesti täysin vääriä ovatkin eräiden tutkijain muodostamat väitteet hautaustavan ja -esineistön perusteella, esim.: "Pakanuus vaihtui täydellisesti kristillisyydeksi 1300-luvulla." Tai: "Pakanuus murtui Aurajokilaaksossa lopullisesti vasta 1230-luvulla." Ja vielä: "Jos historian alku Suomessa yhdistetään voittoon pakanuudesta, jatkui esihistoriallinen aika pohjoisessa vielä kauan ... 1600-luvulle." – Ei suinkaan, vaan tuolla perusteella täytyy todeta, ettei historia Suomen osalta ole alkanut vielääkään, vuonna 2006 ...

Paavinkirkon tulo ja juurtumisen maahamme 1150–1350

– Mutta ilosanoma käytti mitä moninaisimpia reittejä niiden noin 1300 vuoden aikana, mikä Jeesuksen ylösnousemuksesta kului paavinkirkon vallan vakiintumiseen Suomessa. – Huom. Kannattaa tutkia paaviuden olemusta ja katolisen kirkon tilaa ajalla 800 - 1300 esim. Grimbergin Kansojen historias-ta, osat 8 ja 9.

Paavin valtaa kesti Suomessa vain noin 200 vuotta (n.1320–n.1520), mikä on luetava suureksi Jumalan varjelukseksi kansalle.

– On mahdollista, että viimeiset vuosikymmenet (ehkäpä runsas vuosisata) ennen väitettyä ristiretkeä Köyliö ja ympäristö laajemminkin olisi ollut norjalaisten viikinkien ja englantilais-kelttiläisten saarnamiesten vaikutuksen alaisena. Sillä kukaan ei ole vielä selittänyt, mikä muu olisi voinut olla synnä siihen, että Norjan myöhemmin pyhäksi julistetusta Olavi-kuninkaasta tuli Suomessa lukuisien kirkkojen suojeluspyhimys katolisella ajalla. Ja miksi dominikaanit, jotka huolehtivat 1200-luvulla Suomen hiippakunnasta, nimesivät luostarinsa Pyhälle Olaville, ellei kansassa ollut runsaasti hänen nimiinsä luetun kristillisyydenmuodon kannattajia? Ja edelleen: miksi 1200-luvun saksalaiset Hansakiltojen edustajat kunnioittivat Pohjolassa Pyhää Olavia?

livat lähimmille lämpimille lähteille.

Tämän jälkeen sujui Islannin kristillistäminen⁹⁾ nopeasti – samalla tavalla kuin muissakin Pohjoismaissa: kun poliittinen ratkaisu oli löydetty, tapahtui siirtyminen pakanuudesta⁹⁾ suhteellisen esteettömästi.

Kristilliset vaikutteet ja kristillinen ajattelutapa olivat silloin jo säännönmukaisesti lyöneet itsensä läpi¹⁰⁾ Pohjolan kansoissa.”

* * *

¹⁾ Kuten arvata saattaa, kyse ei ole kristinuskosta, vaan -uskonnosta. ²⁾ Tehokasta, mutta ei kristinuskoon suostumiseksi, vaan -uskontoon painostamiseksi. ³⁾ Kristitty toimi täysin oikein eikä lähtenyt kompromisseja tekemään. Hänen täytyi olla todellinen uskova. –Ylistys Jumalalle! ⁴⁾ Jumala tahtoi antaa kristityille rauhan ja jättää pakanat pakanuuteensa. ⁵⁾ Eli 'kristityiksi' ruvettiin ilman mitään käsitystä tai osallisuutta kristinuskosta. ⁶⁾ Jumala vaikutti päätöksen hyväksymisen. ⁷⁾ Samapa tuo; ei mitään vaikutusta kuitenkaan. ⁸⁾ Ei kristillistäminen, vaan uuden pakanauksen hyväksyminen kristinuskon hyväksymisen nimissä. ⁹⁾ Ei suinkaan! Pakanuudesta ei päästy tällä tavalla lainkaan. ¹⁰⁾ Pakanalliset väärinkäsitykset kristinuskosta olivat lyöneet itsensä läpi.

1000-luvun molemmin puolin ja pitkälti eteenpäinkin vallasta ja Itämaan eli tulevan Suomen omistamisesta kilpailivat toisalta:

- roomalaiskatolinen pakanuudensekainen kristinuskonto;
- vanhamuotoinen pakanuus;
- Venäjän (Kiovan ja Novgorodin) omaksu-ma kreikkalaiskatolinen pakanuudensekainen kristinuskonto;
- itsenäinen engl.kelttiläinen kristinuskonto;
- paavin alainen engl.kelttiläinen kristinuskonto;

toisaalta keskenään myös:

- saksalaisen Hampuri-Bremenin piispanistuin (jonka varhainen edustaja vakavissaan suunnitteli itselleen Pohjolan paavin istuinta);
- tanskalaisen Lundin arkkipiispa;
- Upsalaan itsenäistä arkkipiispanistuinta toivoneet ja sen saaneet ruotsalaiset tahot.

Ja kaiken aikaa myös:

- venäläiset hallitsijat;
- Tanskan, Ruotsin ja Norjan viikingit ja
- kuninkaat;

Ja vielä 1143 virinneen:

- hansaliikkeen saksalaiset, joiden toiminta kuitenkin aluksi keskittyi lähinnä kaupankäyntiin ja Baltian valloituspyrkimyksiin 1200-luvulla.

Lopuksi

– Olemme historiallisista syistä käsitelleet lähinnä nykyistä Ala-Satakuntaa ja Varsinais-Suomea. Mutta on huomattava, että kristin-usko tuli todistetusti myös muualle vähitellen. Niin myös Hämeeseen paljon paavinkirkkoa aikaisemmin. Niinpä viikinkiaikaisia (800-1050) ruumishautoja on löytynyt Etelä-Hämeestä yhtä monelta paikkakunnalta kuin Vakka-Suomen, Eura-Köyliön ja Kokemäen tienoilta yhteensä; ei kuitenkaan yhtään niin merkityksellistä kuin Eurasta.

– Vasta vuoden 1323 Pähkinäsaaren rauha vakiinnutti tilanteen myös Karjalan osalta antaessaan läntisen Kannaksen Ruotsi-Suomelle. Tilanne rauhoittui pitkäksi aikaa. Sopimus jätti Venäjän puolelle jääneen osa-Karjalan kreikkalaiskatolisen kristinuskonon piiriin. Rauhnan takeena käytännön tasolla oli 1290-luvulla rakennettu Viipurin linnotus.

* * *

Ei kristinuskoko ole mikään tyhjä uskonto, vaan se on täynnä Jumalan voimaa uskovan lujittumiseksi Hänen armonsa ja mielisuosionsa omistamiseen.

*

Uskonpuhdistus jäi aikanaan pahasti kesken. Korotettiin tosin ”pelastuminen yksin uskosta” oikeaan arvoonsa, mutta ei nähty mahdollisuuksia eikä velvollisuutta vaelluksen pyhitykseen, kun uuden ja vanhan luomuksen merkityksen käsittäminen jäi puolitiehen, voimattomaksi.

Niinpä sitten toinen tunnuslause: ”ihminen on pyhä ja syntinen yhtä aikaa” merkisi käytännössä luopumista syntiä vastaan taistelemasta vastoin Uuden testamentin kiistattoman selvää opetusta.

Tuossa harhassa on luterilainen kirkko tänäkin päivänä, nykyään vain täysin häpeilemättä. Mutta myös ns. vapaat suunnat ovat suuressa määrin sokeita hedelmänkantamisen asiassa. Maailmanrakkauden ja muun lihallisuuden valta on vakaata, kun määrätietoiseen taisteluun syntiä vastaan ei ole suostuttu.

* * *

Elämme aikaa, jolloin 'kristikunta' syök-syy täyteen luopumukseen.

E erityisen selvästi se näkyy kaikkinaisena ryhdikkyiden ja vastuullisuuden puutteena. Ja myös esim. siinä, että kun joku röyhkimys esittää mitä tahansa tolkutonta Raamatun-vastaisuutta ja Jumalan pyhyyttä loukkaavaa kirkollisessa julkaisussa tai hölynpyöromaanissa, lukemattomat uskovat sen suin päin.

* * *

Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut. 2 Tim 3:16,17

* * *

Kuningas ja kristinuskoko

Ote norjankielisestä teoksesta Karsten Gabrielsen: Vikingernes historie – kort fortalt. 2000

Käänнос ruotsinkielisestä versiostaVikingar i översikt, 2002; suomennos, kappalejako ja alaviitteiden kommentit Kr.-San. toimituksen.

”Norjan kuningas (995-1000) Olavi Tryggvenpojasta tuli, huolimatta kovakouraisesta politiikastaan Norjassa, epäsuorasti se, joka raivasi tien parhaiten organisoidulle siirtymiselle kristinuskoon¹⁾, mitä historia tuntee.

Hän lähetti 990-luvulla matkaan useita lähetysaarnajia Islantiin ja käski saaren asukkaita kääntymään. Hän otti käyttöön kaikki tavat – uhkailun, ruoskimisen, lähetysaarnajat sekä kullat²⁾, jota hän oli saanut lunnasrahoina Englannissa.

Aseellinen yhteenotto kristinuskon edustajien ja vastustajien välillä oli kehitetyssä, kun Islannin kansankäräjät kokoontui kesällä vuonna 1000. Ti-

lanne oli mennyt niin pitkälle, etteivät kaksi osapuolta enää hyväksyneet yhteisiä lakeja.

Valittiin yksi kristitty ja yksi pakana ratkaisemaan riita. Kristitty edustaja vetäytyi tehtävästä³⁾, niinpä jäi jäljelle pakanuuden kannattaja, jonka tuli yksinään torjua väkivaltaisoin poliittinen kriisi, joka Islantia oli siihen mennessä kohdannut.

Hänen yllättävä ratkaisunsa oli, että Islannin tuli hyväksyä kristinuskoko⁴⁾ ja että mahdollisimman pian tuli kaikkien antaa kastaat itsensä, mutta että toistaiseksi oli lupa syödä hevosenlihaa ja jättää lapsia heitteille – ja palvoa pakanallisia jumalia salassa.⁵⁾

Koska kansankäräjät oli antanut tälle yhdelle miehelle tehtäväksi ongelman ratkaisemisen, ratkaisu myös hyväksyttiin⁶⁾.

Mutta ne, jotka eivät vielä olleet kastettuja, eivät halunneet antautua kasteelle heti. Vesi Thingvellirissä oli liian kylmää. He halusivat siirtää⁷⁾ kasteellemeno a siihen asti, että kotimatalla tu-

Jumalan pelastuslahjan täydellisyys

Oletetaan, että presidentillä olisi täydellinen armahdusmahdollisuus.

Kuvitellaan, että oikeuteensa vedoten presidentti eräänä päivänä ilmoittaa: ”Annan täyden armahduksen kaikille, jotka uskovat tämän armahdusilmoitukseni todeksi.”

Vartijat kaikissa vankiloissa avaavat silloin ovet jokaiselle, joka ilmoituksen uskoo.

Vain ne, jotka ylimielisyydessään ja epäluuloisuudessaan hylkäävät mahdollisuuden vapautua, jäävät sisälle. Jääneitä on todella vähän.

*

Jumala teki n. 2000 vuotta sitten samoin kuin tuo kertomuksen presidentti, tosin verrattomasti laajemmin: ihmiskunnan ja iankaikkisuuden mitassa. Poikansa Jeesuksen Kristuksen täydelliseen lunastustyöhön viitaten Jumala julisti ja vielä julistaa: ”Annan täyden armahduksen kaikille, jotka uskovat tämän armahdusilmoitukseni todeksi.”

Ja Jumala avasi ja avaa etsikkopäivänä oven jokaiselle kuulijalle, joka nöyrytyy Hänen hyvyytensä edessä ottamaan armahduksen uskoakseen.

Siis: jokainen, joka nöyrytyy Jumalan jalomielisen rakkauden edessä ja uskoo Jeesukseen Kristukseen, saa synnit anteeksi Jeesuksen uhrautumisen ansion varassa, ja osallisuuden iankaikkiseen elämään. Hän pääsee kaikista niistä kahleista ja koko siitä vankilasta, mitä synnit ja synnin orjuus vihollisen vallassa ihmiselle merkitsivät. Tähän vapauteen, oikeamielisyyteen, iloon ja lepoon, alati lisääntyvään, Kristus Jeesus hänet vapautti. Ylistys ja kunnia Jumalalle ja Karitsalle!

*

Lyhyt johdatus siihen, minkäkaltaisia ihmiset lopunajassa ovat

Jokainen ihminen, jonka omatunto ei ole täysin turtunut vaan on vielä arka Pyhän ja Kaikkivaltiaan Jumalan edessä, ihmettelee nykymenoa ja kyselee: ”Mikä on menossa? Miksi ahneet, röyhkeät ja itsekkäät ovat lisääntyneet? Mihin tämä oikein johtaa? Miksi Jumalaa, Hänen Sanaansa, Jeesusta ja Hänen seuraajiaan pilkataan ja herjataan aina vain törkeämmin?”

Kaikki johtuu siitä, että ihmisen todellinen olemus on paljastumassa julkiesti. ’Kristillinen sivistys’ on karissut monista, sillä jo sekin koetaan rajoittavaksi ja kiusallisen ahdistavaksi. Kaikki ihmissuvun jo peruslankeemuksessa saamat ominaisuudet rehottavat vapaina ja yhä vapautuvina. Sillä me elämme Sanan ilmoittamia lopun päiviä.

Kerrataanpa, mitä Uusi testamentti todistaa lopunajan ihmisten ilmiästä:

ahneuteen harjaantuneita ajatuksiltaan turhistuneita avionrikkojia eivät saa kylläänsä synnistä eksyneitä epäluotettavia epähurskaita epäsohuisia harhailevia tähtiä haureellisia heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia hekumoitsijoita hengellisesti hedelmättömiä henkeä heillä ei ole herjaajia herjaavat kirkkauden henkiolentoja herrauden halveksijoita ja ylenkatsojia hillittämiä himoissaan vaeltavia hyvän vihamiehiä häijyjä

Kysymys kuuluu: Miksi vapauteen läh-teviä, kun Jumala rakkaudessaan kutsuu, on niin vähän verrattuna presidentin tarjoamaan vapautumistilaisuuteen?

Koska sielunvihollinen pyrkii kaikkiin keinoiin estämään pelastumistasi. Käännysiis sitä päättävämmin armahtavan Jumalan puoleen ja huuda sydäimestäsi Häneltä apua, sillä Hänellä on runsaasti anteeksiantamusta ja sydämellistä auttamisen halua ja kykyä!

Sillä Sana todistaa: *Etsikää Herraasilloin, kun Hänet löytää voidaan; huutakaa Häntä avuksi, kun Hän läsnä on. Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin Hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä Hänellä on paljon anteeksi-antamusta.* Jes 55:6,7

*

Sen tähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse.

Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkansa, kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille; Hepr 2:1-3.

Katsokaa, ettette torju luotanne Häntä (Jeesusta), joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan hänet (Mooseksen), joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos käännymme pois Hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista. Hepr 12:25

”Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle”; muuttakaa mielenne Jumalan suhteen ja uskokaa ilosanoma armahduksesta Jeesuksen Kristuksen ansiossa; kts. Mark 1:15.

* * *

häpeällisesti käyttäytyviä irstaita itserakkaita julkeita kemulijoita Jumalaa vihaavaisia Jumalan pilkkaajia jumalattomia juurineen maasta reväistyjä järjettömiä kahdesti kuolleita Kainin tien kulkijoita kateellisia kerskailijoita kiittämättömiä kohtalonsa nurkujia korvaankuiskuttelijoita laupeudettomia lihan himoissa irstauksilla viekottelijoita likapilkkuja luonnonvastaisia luotujen palvojia lupaavat vapautta synnissä mielistelijöitä oman etansa tähden murhaajia myrskytuulen ajamia hattaroita napisijoita niskoittelijoita pahanilkisiä pahankeksijöitä pahuutta täynnä paljaita, syksyisiä puita panettelijoita petollisia petosta täynnä petteureita pilkkapuheinensa pilkkaajia pöyhkeitä raakoja rahanahneita rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään rakkaudettomia riettaita riitaa täynnä saastaisia sielullisia suoran tien hyljänneitä sydämeltään ymmärtämättömiä turhuuden puhujia turmeluksen orjia tyhmiksi tulleita uhkarohkeita uneksijoita valheellisia

Jumala viihtyy omissaan!

Sillä päätöksellään, että Jumala rakkaudessaan valmisti Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta omilleen lopullisen ja täydellisen pelastuksen synneistä ja kadotustuomiosta, Jumala tuli pysyvästi onnelliseksi kaikista, jotka uskossa kilvoittelevat! Sen tähden olemme myös todistaneet, että pelastus on niin täydellinen, että Kaikkivaltias viihtyy meissä Pyhän Henkensä kautta.

Niin vahva ja horjumaton on Jeesuksen sovitusansio ja voitto! Profeetta Sefanja todistaa: *Herra, sinun Jumalasi, on sinun keskelläsi, Sankari, joka auttaa. Hän ilolla iloitsee sinusta, Hän on ääneti, sillä Hän rakastaa sinua, Hän sinusta riemulla riemuitsee;* Sef 3:17. Herra on ääneti, koska Hän rakastaa Jeesuksen kautta kaikkia omiansa. Hän on ääneti, koska kaikki on jo valmista.

Herra sanoo: *Minä ... riemuitsen kansastani;* Jes 62:19. *Minä teen heidän kansansa iankaikkisen liiton, niin etten käännny heistä pois, vaan teen heille hyvää; ja minä annan pelkoni heidän sydämiinsä, niin etteivät he minusta luovu. Ja minä iloit- sen heistä, siitä että teen heille hyvää ... uskollisesti, kaikesta sydäimestäni ja kaikesta sielustani;* Jer 32:41.

Suostukaamme kilvoittelemaan Jumalan edessä, että käsittäisimme pelastuksen ihanuuden aina vain syvällisemmin.

* * *

Oi, Jeesus, lähde autuuden, mun elämäni iäinen! Sä kärsit ristinkuoleman mun edestäni katkeran.

Sun mikä saattoi kärsimään viattomana kaiken tään? Sä teit sen laupeudesta, sulasta rakkaudesta!

Siis nöyrimmän nyt kiitoksen mä Sulle annan, Armoinen! Kun ristinkuo- lemallasi Sä maksoit syntivelkani!

* * *

vanhemmilleen tottelemattomia varkaita vedettömiä lähteitä vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä viekoittelijoita viisaiksi itsensä luulevia, mutta tyhmiksi tulleita väkivaltaisia vääristelijöitä vääriä vääriä todistajia vääryyden palkan rakastajia vääryyttä täynnä ylpeitä ymmärrystä vailla olevia

Peruslankeemuksen tähden sinussa-kin on vanha luomus, synnin ruumis, johon heti havaitsset monen yllämainitun ominaisuuden sopivan. Ihminen ei syn- tiinlankeemuksen jälkeen suinkaan ole Jumalan kuva, vaan Jumalan vihollisen kuva. Niinpä myös peitellessään todel- lista luontoaan.

Älä jää tuonkaltaisten joukkoon, vaan muuta mielesi Jumalan ja Hänen ilosa- nomansa suhteen, pyydä Häneltä Jee- suksen ansioon vedoten armon ja Pyhän Hengen osallisuutta.

Jumala luo nöyrytvän sydämeen sil- loin uuden luomuksen, joka on Kristuk- sen kaltainen kaikessa. Uskossa kilvoi- tellen pääset vähitellen käytännön tasol- lakin voitolle vanhan luontososi tottumuk- sista, armon voimassa vahvistumisen kautta.

Joka ei suostu uskossa Jeesukseen Kristukseen syntien anteeksisaamisen lahjaan ja ”luomuksensiirtoon” eli sisintä hallitsevan kelvottoman vanhan luomuk- sen pois leikkaamiseen – sydämen hen- gelliseen ympärileikkaukseen – ja uuden luomuksen siirtoon sen tilalle, se paljastaa vääjäämättä lopun päivinä olemuksen- sa tuomittavuuden. Sillä nisun kypsyy- essä myös luste tulee näkyviin; kts. Matt 13:26. Paha ihminen rohkaistuu pahuu- den hetkenä vapautumaan kaikista hil- likkeistä kaltaistensa esimerkin sokaise- mana.

* * *

Kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat

Kun jumalallisia salaisuuksia murtautuu uudestaan esiin uskon syventymiseksi ja kilvoitukseen sovellettaviksi, havahtuu vastustaja varustamaan omia palvelijoi- taan vastarintaan. Niinpä meidänkin työm- me on kaikki nämä vuosikymmenet ollut vihollisen lähettiläitten hyökkäysten koh- teena. Panettelu ja herjaus on ollut jat- kuvaa ja kaikkia kanavia etsivää, milloin julkista, milloin taustalla tapahtuvaa.

On ihmisiä, jotka ovat aikanaan saa- neet siunauksen julistuksestamme, mutta nopeasti vieraantuneet ja kohtaloaan nur- kuen kääntyneet syyttävän hengen puolel- le. Heissä on toteutunut Lutherin to- distus: ”Kun vihollinen paljastuu, se al- kaa itkeä ja valittaa rakkaudettomuutta.”

Sitkeimmät pahan joukkoihin liitty- neet ovat suoraan ilmoittaneet ottaneensa elämäntehtäväkseen työemme tuhoami- sen kaikkiin keinoiin. He eivät käsitä, että se merkitsee heidän oman elämänsä myr- kyttymistä. Valheitten, vihan ja syytös- ten kylväminen ympäriinsä Jumalan lä- hettäjiä vastaan vuodesta ja vuosikym- menestä toiseen tuottaa mm. sen onnet- toman seurauksen, että asianomaisen oma elämä jää kokonaan elämättä.

Sääli tuommoisia sinä päivänä, kun heille paljastuu, ketä perimmältään ovat vastustaneet ja vihanneet.

Ihmiset eivät käsitä, että he ovat Ju- malan edessä vastuussa siitä, mitä Ju- malan palvelijoista puhuvat ja mitä heistä suostuvat uskomaan. Mikä ei ole pelas- tuvien sielujen suhteen Jumalan totuu- dessa ja rakkaudessa puhuttua tai kir- joitettua, se ei kestä koetusta Jumalan silmien edessä, ja ihminen joutuu itse siitä ennen pitkää kärsimään.

*

Jatkuva eräiden osoittama vihanpito on merkinnyt meille siunausta. Olemme kil- voitelleet sitäkin tarkemmin, että puhdis- tuisimme kaikesta lihan ja hengen saas- tutuksesta (2 Kor 7:1), niin ettemme olisi kenellekään pahennukseksi vaan pikem- minkin esikuvaksi vilpittömässä ja lähim- mäisiä palvelevassa toimessa. Vaikka emme olekaan täydellisiä, Jumala kuitenkin tie- tää sydämemme pyrkimyksen ja on siu- nannut meitä rakkaudellaan ja totuudel- laan Kristuksessa Jeesuksessa runsaas- ti, niin kuin jokainen Jumalan oma julis- tuksestamme ja elämästämme ymmärtää.

Julistamme **Jumalan täydellistä ar- moa ja armon käytännön voimaa Jee- suksessa Kristuksessa** avoimesti ja sel- västi ja ilman ehtoja kaikille, jotka tah- tovat ottaa vastaan. Joka sitä sanoo har- haopiksi, on itse itsensä tuominnut.

Kukaan ei voi tehdä valheilla eikä pa- netteluilla eikä herjauksilla tyhjäksi jo vuosikymmeniä kestänyttä vakaata vael- lustamme Kristuksen askelissa. Sillä meillä on Jumala todistajanamme, että olemme jo vuodesta 1972 Hänen kutsu- minaan antautuneet Kristuksessa pal- velemaan pyyteettömästi lähimmäisiäm- me niin taivaallisissa kuin myös ajalli- sissa, sen mukaan kuin Jumala johdat- taa.

Kaiken Jumala kääntää omiansa par- haaksi! Sillä *meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedäm- me, että ahdistus saa aikaan kärsivälli- syyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuk- sen kestämistä, ja koettelemuksen kestä- minen toivoa; mutta toivo ei saata häpe- ään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.* Room 5:3-5

* * *

Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastus- tajanne, perkele, käy ympäri niin kuin kil- juva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niel- lä. Vastustakaa häntä lujina uskossa, tie- täen, että samat kärsimykset täytyy tei- dän veljiennekin maailmassa kestää. 1 Piet 5:8,9

* * *

☐ Tilaan itselleni lisää raamatullista luettavaa ilmaiseksi

Nimi _____

Lähios. _____

Postios. _____

Tilaaajan allekirjoitus

_____ 91y4

Tilaukset ja yhteydenotot:

Lasarus-veljet, Katavistontie 229, 27800 Säkyä

puh. ja fax 02-8670 870

(lähetä postimerkillä varustetussa kirjekuoressa)

Kristinuskon ja kristinuskon kaksikielinen asia

Julistuksemme edustaa kaikkein oleellisimmassa mielessä reformaatiota: kristinuskon ja kristinuskon selvää näkemistä aivan eri asioina.

Kristinuskon on ihmisen itsensä luoma, tyypillinen pakanauskon, koska se perustuu luonnollisen ihmisen sielulliseen näkemykseen ja omavaltaiseen tulkintaan kristinuskosta. Se, minkä ihmisessä tulisi olla kuollut, vanha luomus, voi hyvin ja tulkitsee Jumalan Sanan omien lihallisten mielihoureittensa ja maailmallisen ympäristön luomien esikuvien ja paineitten mukaan.

Kun kristinuskon oikein vakavissaan äityy esittämään kristinuskon, se saa jotkut lihallisuutensa voimalla "kieltämään itsensä", niin että he rupeavat askeeteiksi ja pyhimyksiksi. Näitä sitten ihmiset omassa uskonnollisuuden harjoituksessaan katselevat ylöspäin, pyhyyden huippuina, joiksi ei tavallinen ihminen yllä. Näiden ylimääräisestä ansioitumisesta he toivovat ostavansa sovitus-room.katolista kirkkoa rikastuttaen.

Toinen, näkyvämpi tapa teeskennellä uskova, on luoda ympärilleen mahdattavat kulissit, esimerkiksi katedraalit – kansan vaivoja, kuluja ja kärsimyksiä tietenkään säästämättä – siinä toivossa, että itsekin alkaisi näyttää mahtavalta ja poikkeuksellisen pyhäältä Jumalan palvelijalta.

Näillä molemmilla tavoilla, askeettisiksi pyhimyksiksi tai kirkkoruhtinaiksi rupeamalla, saadaan aikaan, että ihmiset jättävät uskon harjoittamisen suosiolla noiden edustajien toimeksi. He sanovat: "Nuo harjoittakoot sitä taidollisesti meidänkin hyväksemme!" Yleisö tyytyy siihen, että heillä on paavin, kardinaalien, arkkipiispojen, piispojen, munkkien ja pappien laumat ympärillään edustamassa näkyvällä tasolla ja mahdollisimman vakuuttavasti, komeasti ja mahtavasti "Jumalan valtakuntaa" heidän hyväkseen Jumalan ankaruuden(!) edessä.

*

Näin kristinuskon, edustipa mitä kirkollista hahmoa hyvänsä, on julkisen olemuksensa kautta tullut ihmisten kuvitelmissa riittävä ulkonainen välittäjä Jumalan yhteyteen.

Papiston olemassaolo, "pyhimykset", "Jumalan äiti" ja näyttävät kulissit ovat tulleet pelastukseksi uskonnollisten ihmisten alitajunnassa.

Nämä ja vastaavat seikat ovat täysin korvanneet ainoan tosi välittäjän, Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen, joka todellakin on ainoa Välimies Isän Jumalan ja ihmisten tuomiseksi yhteen. Ja aina yksilötasolla, henkilökohtaisella, hengellisellä tasolla, se on: Jumalan edessä mielenmuutokseen nöyrytyksen, pelastavan uskon syntymisen, syntien Jeesuksen ansiossa anteeksiuskomisen, uudestisyntymisen ja Pyhän Hengen osallisuuden saamisen kautta.

Rakastavan Isän laupias ratkaisu lastensa hyväksi

Joka usko Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä. Joh 3:36

Lähtökohta on, että kaikki ihmiset ovat joutuneet perkeleen petoksen tähden Jumalan vihan alaisuuteen. Tätä eivät ihmiset käsitä eivätkä kuule sydämellään. Ja jos kuulevatkin, he mieluummin torjuvat kuin pysähtyvät raskaaksi koetun asian äärelle, kun eivät tunne ilosanomaa armahduksesta. Jumalan viha pysyy **synnin tähden** ihmiskunnan kaikkien niiden jäsenten päällä, jotka eivät suostu vastaanottamaan lunastusta eivätkä suostu kuuliaisuuteen Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen suhteen.

*

Se viha ei tietenkään ole Isän Jumalan vihaa luomiaan ihmisiä kohtaan, vaan vihaa sitä syntiä kohtaan, joka jo peruslankeemuksessa, epäkuuliaisuudessa, tuli ihmisiin ja erotti heidät Jumalasta.

Jokainen ihmiskuntaan syntyneen ihmisen synty on siis jo peruslankeemuksen ja sen seurausten tähden Jumalan vihan alainen. Mutta **Jumalan omien sielujen ei tuki ole Jumalan vihan alainen – siinä on koko Uusi testamentti todistaa!**

Ja meitä rakastava taivaallinen Isä on järjestänyt asiat niin, että kun Aadamin epäkuuliaisuuden synty, joka, niin kuin kaikki muutkin synnit, on ihmisten itsensä poispyyhittäväksi ylivoimainen, Jumala itse siirsi synnit pois rakkaitten lastensa yltä, niin että he pelastuvat siitä vihasta, joka Jumalalla syntiä kohtaan on.

*

Jeesus Kristus otti kantaakseen ihmiskunnan synnin, sillä Jumala teki omasta Pojastansa viattoman syntiuhrin. Hän otti pois sen tuomion, mikä ihmiskuntaa uhkasi.

Joka suostuu Jeesuksen tykö syntejänsä anteeksipyyttämään, se saa Jumalalta lahjaksi pelastavan uskon, sydämen uskon Jeesukseen Kristukseen ja siihen,

Mikä olisi eläkeläiselle tärkein ajanviettotapa?

Taannoin ilmestyi kirja, jonka kirjoittaja kuulemma pohti lähes 400 sivun verran sitä, kuka hän oikein on.

Se on hyvä kysymys, johon vastaus ei kuitenkaan löydy, vaikka koko ikänsä pohtisi. Sen takia onkin tähdellistä ruveta tutkimaan, miksi Jumala tahtoi ihmisen tulevan ja minkälaiseksi Hän tahtoi ihmisen suostuvan.

*

Eräässä eläkeläisseurassa totesi yksi läsnäoleista: "Nyt eläkelle päästyä on vaikeuksia päättää, mikä olisi semmoista tärkeätä, jota voisi tehdä, kun on vapaa."

Tämäkin asia ratkeaa, jos ihminen oivaltaa, ettei mitään niin tärkeätä ole olemassakaan, jota voisi verrata Jumalan-suhteen löytymiseen, Jumalan lapseksi sydämen uskossa tulemiseen ja Hänen mieleisekseen suostumiseen. Tulisi oikein olla huolestunut kiire tämän asian selvittämiseen, sillä iankaikkisuuden rajahan eläkeläisellä jo vääjäämättä lähestyy.

Eikö ihmisen tulisikin innolla pyrkiä siihen joukkoon, jossa kaikki ovat onnellisia?

- Isä Jumala
- Herra Jeesus Kristus
- kaikki tallella jo olevat pyhät
- kaikki täällä alhaalla vielä kilvoittelevat pyhät
- Jumalan pyhät enkelit.

että Hän on sovitusuhri uskoviksi tulevien hyväksi. Jumala on saanut täydellisen lunastusmaksun Pojassaan Kristuksessa Jeesuksessa.

*

Kun syntinen Jumalan päätöksellä vahdutetaan hereille ja uskoon, käsittää hän sydämellään ihmeellisen sanoman: "Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi! Jeesuksen Kristuksen uhrautuminen pesee sinut täydellisesti puhtaaksi. Hän on sinulle tästä lähtien avoin lähde syntiä ja saastaisuutta vastaan."

Uudessa liitossa on yksinkertaiset ja selkeät käskyt: ilosanoman kuulemisen kautta Pyhän Hengen vaikutuksesta saatu usko Jeesukseen Kristukseen ja Pyhän Hengen osallisuudessa saatu rakkaus lähimmäisiin. Kilvoittelija vahvistuu vahvistumistaan uskossa ja rakkaudessa.

Mikä on kristinuskon ydin?

Kaikkivaltias lapsiansa rakastava Isä iankaikkisessa laupeudessaan järjesti asiat niin, että meidät, jotka olimme mahdottomat Jumalan tykö jo ihmiskunnan peruslankeemuksen tähden, Hän rakkautensa pelasti Poikansa Jeesuksen Kristuksen alttiuden ja voiton kautta, sovitti Hänen kauttansa syntimme, nosti meidät iankaikkisen elämän yhteyteen, suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella Häntä pyhydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinä.

Tässä Luukkaan ensimmäisen luvun Sanan-kohdassa on lyhyesti talletettuna kristinuskon sisältö. Kaikki on valmista. Sillä Jumala teki kaiken valmiiksi sitä varten, että me Hänen edessään rohkenisimme pelkäämättä palvella Häntä lahjoitetussa pyhydessä ja vanhurskaudessa kaikkina elinpäivinä.

Uskon alkuihin jälkeen uskovat osoittautuvat tässä suhteessa hyvin vajavaisiksi. Vihollisen vaikutuksesta ja oman sydämen vanhanmukaisuuden ja ahtauden tähden me epäröimme, pelkäämme ja arkailemme, emmekä ymmärrä ottaa vastaan kuin vähän siitä täydellisestä pelastuksesta, jonka Jumala on aivoitellut ja valmistanut. Meidän sydämemme on alussa ahdas. Ne, jotka välinpitämättöminä vaeltavat, säilyttävät tuon ahtauden, valitettavasti.

Me tarvitsemme aktiivista kilvoittelua, että Jumalan rakkauden olemus kirkastumistaan kirkastuisi sielullemme niin, että pääsisimme käsittämään Hänen mielisuosionsa vakaisuuden ja Hänen läsnäolonsa pysyvyyden. Ja että voisimme Luukkaan 1. luvun jakeiden 74 ja 75 mukaisesti elää Hänen edessään, kasvaa Hänen tuntemisessaan, sitoutua Hänen palvelukseensa ja vakiintua Hänen armonsaan ja rakkaudessaan, kaikessa Sanan totuudessa ja sen mukaan ojentautumisessa.

Tavanomaisen kristillisyyden suurin lankeemus on siinä, että jokseenkin säännönmukaisesti on valittu Jumalan Sanan vastainen tie, vanhan luomuksen jättämien tottumusten tie, saatanallisuuden tie. – Tämä on samalla pääsyy siihen, että valhekristillisyyden tie siekailematta ilmoittaa vastustavansa ja halveksivansa apostoli Paavalin, Jeesuksen Kristuksen armoitettua lähettimestä ja uskovien erittäin rakasta veljeä Kristuksessa Jeesuksessa.

Kristinuskon ei ole teeskentelyä, vaan uskonkuuliaisuutta Kristuksessa Jeesuksessa Jumalan Sanalle pyhässä arkkuudessa.

Paljastava vaivaantumisen

Jos joku kristitty (niin kuin niin moni!) kiusaantuu, kun häneltä kysytään: "Oletko uskossa?" todistaa tämä vaivaantuminen, ettei hän ole.

Sillä elävä sydämen usko ja Pyhän Hengen osallisuus tuo sellaisen perusilon, -levon, -kiitollisuuden, -onnen ja -rohkeuden sydämeen, ettei ihminen voi olla ilahtumatta kysymyksestä, vaikka juuri sillä hetkellä olisikin alakulossa tai olosuhteista ahdistunut. Hän ilahtuu ja todistaa uskostaan itseensä katsomatta, Hengen vaikutuksesta. Ja ylimääräisenä lahjana samalla virvoittuu olossaan!

Sillä todistaessaan hän havahtuu itsekin taas muistamaan Isän Jumalan rakkauden ja Herran Jeesuksen rakkauden vaikuttavalla tavalla.

Ja hän ilahtuu vielä enemmän siitä välittömästi syntyvästä toivosta, että kysyjä itsekin saattaa hyvinkin olla uskossa! Ja vielä enemmän, jos toivo osoittautuu todelliseksi! Ja molempien ilo tulee enemmän kuin kaksinkertaiseksi!

Jos siis todellakin kiusaannut kysytessä uskossa-oloasi, älä enää suutu kysyjään, vaan mene itseesi ja ymmärrä: Jumala itse lähetti kysyjän, että pyhäytyis rukoilemaan eläväksitekevää ja pelastavaa uskoa sisimpääsi.

Vakuutamme Herran nimeen: kiusaantuvan sydämessä ei sitä vielä ole. Ajattele siis, kuinka monta kertaa oletkaan tuohtuneena torjunut kysyjän! Ajattele: ainakin yhtä monta kertaa olet hyljännyt Jumalan kutsun ruveta rukoilemaan tosissasi, että Hän laupeudessaan vielä sinua, väistelijää ja viivytelijää ja aivouskoista järkeilijää, armahtaisi ja lahjoittaisi todellisen sydämen uskon kaikkine lahjoineen.

Älä enää hukkaa armonaikaasi!

Ihminen tulee uskoon, kun hän ilosanoman vaikutuksesta pääsee käsittämään, että Jumala onkin rakastava Isä. Uskoontullut kuulee Jumalan sanat silloin suloisina, onnelliseksi tekevinä.

Jospa uskova voisi alusta pitäen edelleenkin kuulla Herransa sanat, vaikka nuhteetkin, aina suloisina! Kuinka yksinkertaiseksi kilvoittelu tulisikaan!

Mutta vihollisen vaikutuksesta ja omavanhurskauden, itsekkyyden ja muun lihallisuutensa vaikutuksesta uskova vakiintumattomuuttaan usein unohtaa tuon ihanan totuuden:

Jumalan ääni on aina suloinen niitä lapsiansa kohtaan, jotka ovat nöyrytyneet Hänen yhteyteensä ja kuuliaisuuden askeliin Kristuksessa!

Pyhityskilvoittelu on Jumalan tuntemisessa ja armonkäsityksessä vahvistumista, joka johtaa hedelmänkantamiseen rakastavan Isän ja Herran Jeesuksen Kristuksen sydämellisen uskollisuuden kautta.

Vastaava toimittaja Eero Israel Heikkilä
Julkaisija: Lasarus-veljet,
Katavistontie 229, 27800 Säkyä
Lasarus-veljien kirjapaino, Säkyä 2008